

Ur En Stockholmsbok

Den unge poliskonstapeln stod vid statyn på Kornhamnstorg och frös lätt om fötterna. Det blåste och det snöade, vädret var allmänt otrevligt. Han stod och tittade på en neger som verkade vilse. Negeren kom emot honom.

Vilken dag, tänkte han. Ett självmord och en neger.

Negeren stod nu framför honom.

- Hvor ligger det svenske kommunistparti? frågade negern.

Konstapeln tänkte.

Sen sa han:

- Do you speak english?

- Jeg taler desværre ikke engelsk.

Konstapeln tänkte.

- I do not understand, sa han.

- Men, jeg taler jo dansk, sa negern.

Konstapeln tänkte. Vad fan vill han?

- Mit navn er Jasmus Hansen. Fra København. Danmark.

Konstapeln tänkte. Här står en neger framför mig och påstår att han är från Danmark. Vad göra nu?

- Ni är neger, sa konstapeln.

- Ja, jeg ved at jeg er neger.

En ung man hade ställt sig att lyssna på samtalet. Han tittade på konstapeln och sa:

- Du ska va bussig mot negern. Vi är bussiga mot negrer i det här landet.

- Jeg skider fanden knuseme på om De er venlig mot negrerne. De kan vel for saten være venlig mot en dansk.

- Va snackar han för jävla lingo, sa ynglingen till konstapeln.

Två finnar sällade sig till gruppen och den ena finnen klappade herr Hansen på axeln och sa:

- On kyllä työtä tiskissä siellä Sollidenilla suomalaisille ja neekereille.

Gruppen stod tyst i flera minuter.

Konstapeln tänkte. Den där finnen är det bäst att hålla ögonen på.

- Hvad siger han? Sa Hansen till den andra finnen.

- Det finns diskjobb på Skansen för negrer och finnar.

- Jeg behøver ikke noget opvaskerjob, sa Hansen.

- Spelar du trumpet, sa ynglingen.

- Jeg er dansk kommunalarbejder, sa Hansen.

- Vi är jävligt bussiga mot trumpetare i den här byn, sa ynglingen.

- Men hvis I allesammen er så forbandet radikale, så kan I vel for fanden også indrømme hvor det kommunistiske parti ligger.

- I don't understand, sa konstapeln.

En plötslig trötthet hade kommit över polisen. Hans barnansikte såg lite tårt ut.

Han lämnade gruppen. Han gick in i Gamla stan och ställde sig i en gränd.

Han tänkte på Höganäs. Jag borde ha stannat i Höganäs tänkte han. Man är liten i världsstäderna. Man är liten.